

skulle gageres, og hvilke Hensyn der skulle tages ved deres Valg, og sige Ting; men det er Noget, som vi nu engang have. Hvis vi nu fik en Theaterunderstøttelse til andre Byer, og maaske til hver By i hele Landet, saa vilde vi her i hele den Tid, Rigsdagen er sammen, ikke have stort Andet, at gjøre end forlige disse Byer med deres Theatre og undersøge nøiagtigt, om Understøttelsen skulde være større eller mindre, om Sangerne vare gode eller ikke, om de sang Tenor eller Bas. Alle deslige Ting vilde ideligt komme til at beskæftige os, og Petitioner vilde overvælde os fra dem, som ikke bleve lønede godt nok, og der vilde opstaa Klager fra dem, hvis Petitioner ikke bleve hørte. Lad os derfor knuse dette Foster, før det kommer for Dagens Lys, ved ikke at bevilge disse 500 Rd. Kan Odense, og hele Jyen med Odense, ikke holde et Theater til sin Fornøielse og Lyst, saa lad Odense andrage paa, at den Sum, som bliver givet til Theatret her i Byen, som jo skal være et Nationaltheater, deles ud til samtlige Byer i hele Landet, og lad saa hver By i hele Landet holde sit eget Theater.

Riske og Underviisningsministeren: Af de Forslag, der findes under det foreliggende Afsnit, angaaer det første, som er opført under Nr. 11, men som dog kun er filler af et Mindretal af Finantsudvalget, et Tillæg af 500 Rd. til det ethnographiske Museum. Det ærede Medlem af Mindretallet, der talte først om dette Forslag, ytrede, hvis jeg ikke tager feil, at det af Sagskyndige var fundet, at det Fond, Musæet havde, var tilstrækkeligt; saaledes forekom det mig han sagde. Men det er mig aldeles ukendt, at nogen Sagskyndig har afgivet nogen som helst Erklæring i den Retning. Jeg troer virkelig, at naar den Mand, som har begjæret dette Tillæg, og som i allerhøieste Grad er sagskyndig med Hensyn til dette Spørgsmaal, indstændigt har ønsket at faae dette Tillæg, er det ogsaa nødvendigt. Naar man har villet gjøre gjældende, at Tillægget er overordentligt stort, saa forekommer det mig virkelig ikke at være Tilfældet; thi

det maa erindres, at der kun er indbrømt dette Musæum 750 Rd. til Indkjøb af de forskellige Gjenstande til Musæet samt til at placere dem og til Inventariet, og naar man forøvrigt har indbrømt Musæet en Bolig, det fornødne Antal Betjente og saa fremdeles, har man jo gjort det i Erkendelsen af, at det virkelig kunde have og har sin store Interesse og Betydning. Men, naar dette først er indbrømt, da synes det mig ogsaa naturligt, at man maa indbrømme det Udførelse i, at det gjøres saa tilfredsstillende og fuldstændigt som muligt, naar det, der fordres som Bidrag dertil, ikke er nogen paa faldende stor Størrelse. Jeg troer nu virkelig, at ethvert af Thingets ærede Medlemmer, der blot ved at see Musæet har gjort sig bekendt dermed, saavel som med de andre, der ere stillede under den samme Mandss Tilsyn og Varetagt, vil finde, at der paa ingen Maade er gaaet frem med Noget, som kunde ligne en unødvendig Udfeid (Hør!). Det er jo ogsaa naturligt, at man med et ethnographisk Museum maa komme i Forbindelse med andre Lande, selv med „China“, om man end forøvrigt ikke har Noget med dette Land at gjøre. At dette er unødgaeligt ved et ethnographisk Museum, havde jeg virkelig ikke troet det var nødvendigt at gjøre den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amt (Alberti) opmærksom paa. Jeg holder mig nu fuldkommen overbevist om, at man blot ved at see dette Museum vil midt under Alt, hvad der ellers derved vil være interessant og overraskende, dog maaske meest overrasket ved, at det har været muligt at tilveiebringe alt Dette ved Hjælp af en saa ringe Sum som den, der er bleven tilstaaet den Mand, der saa utrætteligt beskæftiger sig dermed (Hør!). Dette skyldes i allerhøieste Grad denne Mand's Personlighed, da han har en særegen Gave til ikke blot med en mageløs Iver at hellige sig de Gjenstande, han har under sig, men tillige til i den Grad at vinde alle Folk for sig, at han er istand til med forholdsvis utrøseligt ringe Midler at tilveiebringe det, som i andre Lande koster ganske andre og overordentligt store Summer. Jeg holder mig